

To by nebylo fér

Hana Zagorová

Najednou za dveřmi stál
a ptal se může-li dál
v košili bílé jak sníh
a v šatech do tanečních.

Z čistého nebe svých snů
spadl sem bez rozpaků,
i s kytkou za kapesné,
nevnímá, že říkám - ne!

Ptáš se mě jestli to vím,
když s tebou kamarádím,
že vlastně patří ti svět
a ještě sedmnáct let.

Ať se mě ptáš na co chceš,
proč říkat nějakou lež,
které bys uvěřit chtěl
a to by nebylo fér.
A to by nebylo fér.

Ať se mě ptáš na co chceš,
proč říkat nějakou lež,
které bys uvěřit chtěl.
A to by nebylo fér.

Prosím tě přestaň se ptát
a spěchej k té, co máš rád.
Třeba ji do kina vem
a někdy přived' ji sem.

Měj se fajn jako se máš
a vrať se tam, kde to znáš,
do světa malin a her,
vždyť lhát by nebylo fér.
Vždyť lhát by nebylo fér.
Vždyť lhát by nebylo fér.
Vždyť lhát by nebylo fér.